

Có lẽ mọi người nghe qua danh từ này, các bạn sẽ thắc mắc từ hội Chữ Đệ Du Đảng Trưởng là gì? Xin trả lời ngay với các bạn: Chữ Đệ Du Đảng Trưởng là một hình thức, bên cạnh các chức vụ Dân Chủ, Tá Bán, hay Công Sản.

Thức chức Du Đảng Trưởng không phải là một số lượng phẩm chất mà đã hình thành ngay trong cuộc thi đấu 20 và đấu thi đấu 21, và cái chức vụ quái đản đó chính là cái chức vụ đang được áp dụng lên một số lượng Việt Nam yêu quý của chúng ta. Đệ có thể nhìn rõ hình thức một số lượng của chức vụ Du Đảng đó, tôi sẽ trình bày sẽ khác biệt giữa 4 loại thức chức: Dân Chủ, Tá Bán, Công Sản, và Du Đảng Trưởng.

Hình bên trái: Hai nhà hoạt động chính trị Nguyễn Bác Truán (trái) và Lê Nguyên Sang (phái) bị chính quyền CSVN đem ra xét xử tại một tòa án ở Sài Gòn, ngày 10 Tháng Năm, 2007. (Hình: Getty Images)

1- Dân Chủ: Chức vụ Dân Chủ là một hình thức chính trị được diễn ra hành động của toàn thể dân chúng, nhưng ai có thể cách công dân được bầu lên qua các cuộc bầu cử công khai. Ý niệm Dân Chủ, thức số, đã thể hiện rõ ràng nhất dưới thời kỳ Pericles, người đã diễn ra hành xử Athens, 495 (?) - 429 trước Công Nguyên. Vào giai đoạn này, người dân được tự mình diễn ra hành động công việc chính trị bằng những buổi thảo luận công khai, trong đó, quyền phát biểu của mọi người dân được ngang bằng nhau. Người quản lý quốc gia chỉ giữ vai trò diễn ra hành động tự trị sau và thi hành những nghị quyết của toàn dân. Chính sách giữ nghiêm với thực tiễn vì khi mà toàn dân đã

đang thu được vào mình và đem kinh tế và tài chánh, sẽ không có chênh lệch quá đáng giữa người giàu và người nghèo, vì thế sẽ không có trở ngại. Tôi ác rất hiếm xảy ra, vì mọi người đều quan tâm lẫn nhau. Nếu có tội ác, nguyên nhân thường do bọn họ tâm trí cá nhân mà thôi. Quân đội được lập ra để bảo vệ biên cương, mà không có bất cứ quy định gì trên dân chúng. Vì thế, đất nước Dân Chủ được phát triển mạnh mẽ trên mọi phương diện. Ý niệm Dân Chủ hiện đang được theo đuổi trên các đất nước văn minh và tiến bộ.

2- Tôi Bọn: Chợ đồ Tôi Bọn là một hệ thống chính trị và kinh tế trong đó những sự trao đổi thông tin mới và kỹ nghệ đều do tự nhân dân hành động không phải do chính phủ. Thước kẻ, quan niệm này bổ sung cho quan niệm Dân Chủ, chứ không phải một hệ thống chính trị biệt lập, vì trong Dân Chủ có Tôi Bọn, người có lợi, do đó chỉ có Tôi Bọn, người dân và những quy định của Dân Chủ. Các quốc gia được gọi là nước tự do như Mỹ, Anh, Pháp... vẫn áp dụng lý thuyết Dân Chủ nhưng đồng thời để cao giá trị Tôi Bọn của mọi người dân.

3- Công Sản: Lý thuyết chính trị được đưa ra bởi Karl Marx và Engels, chủ yếu cuộc chiến tranh giai cấp để đem tới một xã hội trong đó nhà cầm quyền làm chủ mọi công việc sản xuất, tài sản cũng như trí tuệ và bản thân nhân dân. Mọi người làm việc theo năng lực và hưởng theo nhu cầu. Theo Carl Marx và Engels, chỉ có Tôi Bọn là một sự bóc lột không dân chủ, nói đúng ra, là kẻ thù của nhân dân và cần phải triệt tiêu tuy nhiên để bảo vệ cách luật để chỉ có Tôi Bọn qua bộ luật của nhân dân. Nhưng ý tưởng của các đoàn, quá khích này đã được phê bình rộng rãi trên nhiều địa phương, tạo ra các cuộc chiến tranh tàn khốc, tiêu diệt hàng trăm triệu người. Riêng tại Liên Xô, trên 10 triệu người đã bị giết vì bị ghép tội mang theo người và tội phạm Tôi Bọn. Các nước Ba Lan, Hungary, Tiệp Khắc, Đông Đức... vẫn kiên trì nhưng năm tháng khiêng khiêng để chỉ có công sản và hàng triệu người bị tiêu tàn nhếch nhếch. Tại Trung Cộng, trên 30 triệu người đã bị giết qua các cuộc đấu tố, sự bùng nổ của Hồng Vệ Binh, và các làn thanh trừng để máu các đấu tố chính trị.

ở Campuchia dưới thời Pôn Pốt, lên Sari, gần một phần tư dân số bị tiêu diệt theo thể thống Điếu Bổng Hồn cho nhân loại là lý thuyết Công Sản, tuy nhiên chỉ chứng minh là đầy tính súc vật như thú, vẫn còn được để cao tại một số quốc gia chủ nghĩa, Trung Cộng, Cuba và Việt Nam.

4- Chợ Đồ Du Đảng Trộm: Hiện nay, chợ đồ chính trị tại Việt Nam vẫn còn mang danh là chợ đồ Xã Hội Chủ Nghĩa, một giai đoạn trung gian, chuyển tiếp trước khi tiến đến chỉ có Công Sản toàn trị. Nhưng, thước kẻ, chợ đồ này đang thể hiện là một chợ đồ “Du Đảng,” các đảng viên Công Sản đã biến hình thành các tay “Du Đảng” có vũ khí, có sức mạnh đàn áp nhân dân trên một mặt trận toàn diện và khốc liệt.

Nhìn lại các cuộc đàn áp nhân dân tại Thái Hà, Tòa Khâm Sát, Tam Tòa, rồi Bát Nhã, Lâm Đồng, và hàng trăm vụ hành hung các nhà Dân Chủ... đâu đâu chúng ta cũng thấy lịch sử ngdu

đang được các đơn vị trên áp nhân dân. Nhưng không vô lý có hung khí trên áp nhân dân tín đồ Công Giáo, Phật Giáo, Tin Lành. Linh mục, thẩm phán, hay mục sư trên các vị lãnh đạo các tôn giáo khác, các em thi đấu cũng không tránh khỏi bị đánh.

Trong các vị Dân Oan bị u tình tại Bắc xứ Nam, đâu có du lịch trên công. Trong khi vậy, nhưng không vì trên xứ là “địa điểm của nhân dân” thì ung dung như những nhà hàng sang trọng mà một bộ phận của họ cũng đang vì một, hai năm làm của nhân dân. Các giám đốc, tổng giám đốc, sáng huy hoàng như những gia Mafia, có người họ xách cò, bóng bóng, có còn và, có nguyên một dân họ cũng trong các sau. Các biệt thự, sân golf của các gia Mafia đâu được đánh giá là siêu sao, nghĩa là đất giá trị như một quặng.

Nhưng nhà lãnh đạo này đi hành động như một chuyên du lịch, nghĩa là tùy ý các quan, không còn tính toán hay chỉ huy. Xây công trình của ngàn tỷ đồng rồi bị xó. Đứng sá thì đào bãi lung tung, mục đích cho nhân dân rồi họ. An sinh xã hội họ như không có. Các gia họ thì hành câu: “nhất phá sơn lâm, nhì đâm hà bá”, vung tay chặt cây, phá rừng, mục đích cho bão lụt tràn xuống giết dân. Đang đẹp thì y đi đến bãi, cả trăm cái đẹp trong một phạm vi, thu hút những người, giết người, nông dân chặt khô. Khi bão lũ kéo tới, lại cho xả lũ, cứ đẹp, lôi luôn ra biển hàng trăm mạng người và hàng chục làng xã.

Toàn bộ thiên nhiên, môi trường được biến thành mục tiêu cho các nhà du lịch này chỉ vì lòng tham, tiêu hủy tiềm năng của đất nước, người sáng của muôn thế hệ mai sau. Đất đai mà từ tiền hàng 4000 năm gầy dựng bán tuốt cho Tàu, miễn sao tiền vào túi. Họ đàn anh Trung Quốc mua “thủ” cho nào được trúng tuốt luốt để nhìn tiền hoa hồng. Để báo và được quyền được lợi này, nhà nước lại vung tay bắt nhốt tất cả những ai dám nói lên là “yêu nước”, dám phản đối việc bán đất, dâng biển, nhưng ai dám nói lên câu: “Trung Sa, Hoàng Sa là của Việt Nam.”

Nhà nước “Du Lịch” này, vì mục đích báo và quyền lợi nên gán cho người yêu nước tên danh “âm mưu lật đổ chế độ” nên đã gán cho người trẻ Nguyễn Tiến Trung, Phạm Thanh Nghiên, và tất cả những nhà đấu tranh cho Dân Chủ, cho một nước Việt Nam toàn vẹn lãnh thổ. Họ nà, qua vụ Năm Cam, và hiện nay là Dũng Lò Vôi, nhưng tên vô lý, lại có quyền thế và tài sản mê mông, uy quyền trùm lên các lãnh đạo cấp bộ trong làm người ta thấy rõ là chế độ đã bỏ du lịch không chỉ một mặt.

Các bạn trẻ,

Việt lên những ngày này, tôi chỉ nghĩ các bạn cho tôi là “quá lý và địa ngục hơn thù.” Nếu nghĩ như vậy, thì hãy coi như thế này không được gì trên các bạn, nhưng nếu thấy những chân tình,

Chức vụ Du đảng trưởng

Tên: Giuse Chu Tấn Tiển

Tháng: 13; B: 13; y, 19 Tháng: 12 N: 259; m 2009 22:48

Bác bệnh này là cả một ngày cũng yêu cầu các bệnh, thì hãy suy nghĩ và tìm ra cho mình một lý tưởng sống cho xứng đáng một con dân đất Việt, và hãy tìm ra cho mình một hành động cho dân tộc ghi danh muôn thế.

Thân chúc các bệnh sức mạnh, sống tin tưởng vào chính nghĩa dân tộc, và một thế giới lại rộng rãi với năm châu.